یکشنبه
۱۰ مرداد ۱۴۰۰
شماره ۶۸۱۹
@iranvarzeshii

تیراندازی

دختران تیرانداز همراه با گلایه از کمبودها

بعد از سلاح نوبت به تیر رسید

زنان تیراندازی ایران باز هم در رسیدن به مرحله نهایی مسابقات ناکام بودند. زنان تیراندازی ایران در مسابقات تپانچه و تفنگ هم حضور داشتند که موفقیت خاصی به دست نیاوردند.

در مرحله مقدماتی تفنگ ۵۰ متر سه وضعیت زنان المپیک توکیو، فاطمه کرم‌زاده و نجمه خدمتی تلاش‌شان به نتیجه نرسید و هیچ‌کدام به فینال نرسیدند.

نجمه خدمتی و فاطمه کرم‌زاده، دو نماینده ایران در این ماده بودند که در کنار ۳۵ تیرانداز دیگر در خط آتش ایستادند.

در پایان مرحله مقدماتی سه وضعیت، نجمه خدمتی با رکورد ۱۱۶۵/۵۲ در رده هجدهم ایستاد. فاطمه کرم‌زاده نیز با رکورد ۱۱۶۳/۵۰ در رده بیست و دوم قرار گرفت.

این در حالی است که بعد از این نتایج که ثمری برای کاروان ورزشی ایران نداشته، صحبت‌های انتقادآمیز از سوی کادرفنی تیم و همچنین ملی‌پوشان مطرح شده که در نوع خود قابل توجه است.

بعد از اظهارات الهام هاشمی درباره ترخیص نشدن سلاح ورزشکاران از گمرک ایران، حالا این بار نجمه خدمتی پای ساچمه‌ها را به میان کشید و از نبود آنها گلایه کرد.

نبود تیر در تفنگ این ورزشکاران سال‌هاست که به بحث اصلی تیراندازی تبدیل شده و با وجود گذشت سال‌ها هنوز این مشکل پابرجاست.

مدت‌هاست که در تیراندازی، ورزشکاران بدون تیر هدفگیری می‌کنند و با این وضعیت به رقابت با رقبا می‌روند.

در چنین شرایطی همین نتایجی را هم که از ورزشکاران به دست آمده، فوق‌العاده باید دانست.

خدمتی: تیراندازی برای رسیدن به مدال سلاح لازم دارد

تصمیم فدراسیون تمرکزم را به هم ریخت

دختر تیرانداز ایران بعد از پایان رقابتش در بازی‌های المپیک به گلایه از کمبودها پرداخت.

نجمه خدمتی پس از حذف در مرحله مقدماتی تیراندازی با تفنگ ۵۰ متر سه وضعیت زنان گفت: «ما حتماً باید با فشنگ تمرین کنیم تا لگد سلاح و وزش باد را کنترل کنیم و در نهایت بهترین عملکرد را داشته باشیم و به خاطر نداشتن تجربه، کارمان سخت شد.

وقتی باد شروع شد کمی شرایط سخت و باعث شد تا از لحاظ ذهنی نیاز به آمادگی داشته باشم و باید از نظر ذهنی خودم را آماده می‌کردم.»

او در پاسخ به این سؤال که این مشکل یعنی همان داستان نداشتن فشنگ‌ها باعث شد در عملکردش تأثیر بگذارد، می‌گوید: «اگر متوجه شده باشید سطح رکوردها بالا بود و تمام فینالیست‌ها قدرهایی هستند که هر روز با فشنگ تمرین و در مهد تیراندازی کار خود را دنبال می‌کنند. کشورهای آمریکا و آلمان نمونه‌هایی از این دست بودند.

اینجا اما کمبود فشنگ این اجازه را به شما نمی‌دهد که بتوانید کار مهمی را انجام بدهید.»

او با بیان اینکه در رشته اصلی خود هم مسابقه نداده، گفت: «در کل رشته اصلی من تفنگ بادی است و همه افتخاراتم در این رشته بوده.

همه مردم در جریان هستند اما به تشخیص فدراسیون دو هفته قبل از اعزام، من را در تیم تفنگ بادی قرار ندادند که دلیلش را انتخابی و افت اعلام کردند اما می‌توانستند با توجه به تجربه و افتخارآفرینی که داشتم من را انتخاب کنند.

متأسفانه این تصمیم تمرکزم را به هم ریخت اما تلاش کردم که خودم را برای این مسابقات جمع و جور کنم.»

نازنین ملایی: این رکورد در پاریس جابه‌جا می‌شود

می گفتند توهم دارم!

گزارش

آزاده پیراکوه ■ خبرنگار اعزامی به توکیو

چهره خاص این روزهای ورزش زنان و البته ورزش ایران، نازنین ملایی است. دختر قایقران ایران که با وجود سبک وزن بودن با رقبای سنگین وزن رقابت کرد و برای اولین بار در تاریخ حضور ایران در قایقرانی المپیک به فینال B رسید. نازنین به حضور در این فینال هم رضایت نداد و همانطور که بعد از مسابقه روز پنجشنبه‌اش گفت: «می‌خواهد رده‌ای بهتر از دوازدهم را از آن خود کند»؛ که همینطور هم شد. او رده یازدهم المپیک را برای خود کرد که یک رکورد فوق‌العاده به حساب می‌آید. او با ورزشکارانی از هلند، آمریکا، ایرلند و یونان رقابت کرد و توانست در این گروه پنجم در مجموع یازدهم شد که با توجه به پیشینه این رشته یک اتفاق مهم محسوب می‌شود. حضور در فینال D بهترین نتیجه پیش از حضور نازنین در المپیک بوده و همین موضوع دلیل محکمی است تا نازنین را یکی از چهره‌های موفق کاروان ایران در توکیو بدانیم. به بهانه این موفقیت و چند ساعتی بعد از ثبت آن با دختر قایقران ایران همکلام می‌شویم.

اگر بخواهی المپیک توکیو را برای خودت خیلی کوتاه توصیف کنی، چه می‌گویی؟

قبلاً وقتی به این بازی‌ها فکر می‌کردم، برای خودم این را متصور بودم که توکیو برای من پلی می‌شود برای موفقیت در المپیک پاریس ولس آنجلس. حالا هم امیدوارم این پل را ساخته باشم.

یازدهمی در المپیک، غیر از این نیست.

نتیجه سال‌ها زحمت خودم، مربی‌ام و همه کسانی که حمایتم کردند را گرفتم. آقای فرزام سال‌ها برای من وقت گذاشتند و می‌خواستم با یک نتیجه خوب زحمات‌شان را جبران کنم. می‌خواستم در جایی این موفقیت را به دست بیاورم که همه ایران ببینند و چه جایی بهتر از المپیک.

به قول آقای فرزام این عنوان ماندگار شد.

تا المپیک ۲۰۲۴ ماندگار شد. در این بازی‌ها این رکورد تغییر می‌کند.

روز مسابقه نیمه نهایی وقتی که از موفقیت‌ات خوشحال بودی، یک جمله را زمزمه کردی و گفتی که بقیه از واژه «توهم» در مقابل آرزوهایت استفاده می‌کردند.

واقعیت این است که ما در روییِنگ به نسبت قدرت‌های بزرگ دنیا تازه‌کار به حساب می‌آییم و طبیعی است که از ما خیلی جلوتر باشند اما این موضوع دلیل نمی‌شد که من برای خودم هدف نداشته باشم. معمولاً وقتی با دوستانم در قایقرانی و افرادی بیرون از این خانواده، مسابقات سطح بالای رشته‌مان مثل رقابت‌های جهانی را می‌دیدیم، می‌گفتم که من روزی با اینها رقابت می‌کنم. برخی از این افراد در واکنش به حرفی که می‌زدم، می‌گفتند: «این توهم است و چنین موفقیتی به این زودی‌ها به دست نمی‌آید.» آنها این هدف را برای من غیرقابل دسترس می‌دانستند و تأکید داشتند که ما نمی‌توانیم همپای کشورهای صاحب عنوان جلو برویم. حتی می‌گفتند امکان حضور در فینال C وجود ندارد اما من همیشه به این موضوع باور دارم که محدودیت‌ها در ذهن انسان‌ها هستند و چیزی با این عنوان وجود ندارد.

یکی از شرایطی که باعث می‌شود این نتیجه را دلنشین‌تر کند، این است که شما تقریباً ۱۵ کیلو با رقبایت اختلاف وزن داشتی.

دقیقاً. این روند از کسب سهمیه شروع شد. وقتی در آسیا با وزن سبک و در رقابت با سنگین وزن‌ها به مدال نقره رسیدم، فهمیدم که می‌توانم رقابت کنم.

در پیست ۲ هزار متر تمرین نداشتی و فقط چند روز قبل از مسابقه، این فرصت را پیدا کردی.

یکی از مهم‌ترین نگرانی‌های ما همین بود. ما حداکثر توان‌مان را در تهران گذاشتیم اما مسأله این است که در ۲ هزار متر تمرین نکرده بودیم و امیدمان به همان ۵،۴ روزی بود که می‌توانستیم در توکیو تمرین کنیم. اسپاسم دستم در روزهای اول حضورم در توکیو که خبرساز هم شد، فقط به این خاطر بود که من شروع به تمرین در پیست ۲ هزار متر کرده بودم در حالی که در ایران شرایطش را نداشتم. این موضوع کمی فشار آورد اما رفع شد. در تهران هم چند هفته مانده به اعزام دچار اسپاسم کمر شدم و به همین خاطر آقای فرزام برنامه تمرینی‌ام را تغییر داد. این تغییر احتمال ریسک بزرگی داشت اما از آنجایی که به تمرینات آقای فرزام اعتماد داشتم، چیزی نگفتم و حرف‌شان را گوش کردم. دلیل اصلی نتایج خوب یک ورزشکار می‌تواند اعتماد به مربی‌اش باشد. در این صورت ورزشکار هر چیزی که مربی‌اش بگوید را با کمال میل گوش می‌دهد و نتیجه می‌گیرد. در مورد من هم همینطور است. من هیچ وقت از اینکه صد درصد به برنامه مربی‌ام اعتماد داشته‌ام، ضرر نکرده‌ام. مثل همین دفعه که سیستم تمرینی‌ام قبل از اعزام کاملاً تغییر کرد.

گویا نتیجه این تغییر برنامه در آخرین تست‌گیری در تهران نشان داده شد.

بله. در روزهای آخر با توجه به اینکه در پیست استاندارد تمرین نکرده بودم، خیلی برآوردی از وضعیتم نداشتیم تا اینکه در فاصله ۳،۲ روز مانده به اعزام، در تهران تست دادم و نتیجه‌اش عالی بود. همان موقع بود که مطمئن شدیم اگر در توکیو هم بتوانیم چند روز تمرین خوب در پیست استاندارد داشته باشیم، می‌توانیم نتیجه خوبی بگیریم.

در روز مسابقه به چه چیزی فکر می‌کردی؟

اینکه بتوانم سر خط تمام تکنیک‌هایی که می‌دانم را اجرا کنم؛ و همینطور هم شد. این موضوع من را راضی می‌کند. اینکه همه چیزی که هستم را بتوانم ارائه کنم و در این مسابقات توانستم به خواسته‌ام برسم. بعد از نیمه‌نهایی به شما گفتم که از گروه من دو نفر مدال می‌گیرند و دیدیم که همینطور هم شد. نیوزیلند از گروه من طلا گرفت. روسیه از گروه دوم نقره گرفت و قایقران اتریش که از گروه من بود، هم برنز گرفت. همین نتایج و سکوی بازی‌هانشان می‌دهد که چه کار سختی داشتم. این رقبا از چندین سال قبل شروع کرده‌اند و مسابقات زیادی داده‌اند اما برای اولین بار بود که من سر خط این رقبا را می‌دیدم.

از مسابقه‌هایی که داشتی، کدام برایت سخت‌تر بود و استرس بیشتری داشتی؟

مسابقه یک چهارم نهایی برایم خیلی سنگین بود. باید آنجا تکلیف آخرین مسابقه‌ام را مشخص می‌کردم. اگر خوب نتیجه نمی‌گرفتم باید می‌رفتم برای فینال C و D. باید هر چی تکنیک و تاکتیک بلد بودم را به کار می‌گرفتم و تمرکزم را روی نزدیک‌ترین حریفم می‌گذاشتم تا او را بگیرم که در نهایت چیزی که می‌خواستم، شد. از این مرحله به بعد خیالم راحت بود و با آرامش بیشتری مسابقه دادم چون به جمع ۱۲ نفر برتر رسیده بودم و دیگر استرس نداشتم. برایم مهم بود که در این جمع دوازدهم نباشم که این اتفاق افتاد و در مسابقه آخر، یک رده خودم را ارتقا دادم. همه کاری که می‌توانستم انجام دهم، همین بود. نمی‌گویم به این نتیجه قانع شدم اما یک جاهایی دیگر بحث قانع شدن من نیست. رقبایی هستند که در این مقطع بیشتر از این زورم به آنها نرسید. تجربه بیشتر، سن بیشتر، وزن بیشتر و امکانات بیشتر، حکم به برتری آنها می‌دهد، البته این به معنای ایستادن من در این رده نیست. حتماً همه ما تلاش می‌کنیم که هر روز به این رقبا نزدیک‌تر شویم.

تفتیان: به جای تمرین تلاش می‌کردم تست‌ام منفی شود

کرونا بدموقع سراغم آمد

وقتی وارد میکسدزون می‌شود، هنوز سردرگم است. نمی‌داند صعود کرده یا نه. می‌گوید: «بگذارید ببینم نتیجه گروه هفت چه می‌شود؟ بالا می‌روم یا نه؟» چند ثانیه‌ای بیشتر طول نمی‌کشد که روی زمین می‌نشیند. مشخص است که صعود نکرده و رویاهایی که برای المپیک توکیو در ذهن داشته، همه با هم از بین رفته‌اند. ۱۰ ثانیه و ۱۹ صدم ثانیه رکورد خیلی ضعیفی نیست اما آنقدرها هم خوب نیست که حسن را به نیمه نهایی برساند.

اگر در گروه چهارم ورزشکاری هست که با رکوردی ضعیف‌تر از تفتیان به نیمه نهایی رفته، در عوض در گروهی دیگر هم ورزشکاری هست که با ۱۰ ثانیه و هفت صدم ثانیه بیرون مانده و قوانین مسابقات می‌گوید او باید به مرحله بالاتر برود.

میکسدزون شلوغ است و به خاطر شرایط خاص این بازی‌ها و جلوگیری از شیوع کرونا، حضور در محل مصاحبه را نوبتی کرده‌اند اما با این حال تفتیان بعد از اینکه کمی خودش را جمع و جور می‌کند، می‌ایستد و از فاصله دور صحبت می‌کند. ابتدا حرف زدن برایش سخت است و می‌گوید: «چه بگویم؟» از مسابقه‌اش که می‌پرسم، سر درد دلش باز می‌شود و خبری که ۲۰ روز پنهان نگه‌اش داشته است را می‌گوید: «حدود ۲۰ روز قبل کرونا گرفتم. تصور کنید که چه حالی شدم وقتی دیدم تست کرونایم مثبت شد. دو سال است که در سفر هستم و مدام ارد و داشتم با این حال خیلی مراقب بودم و کرونا نگرفتم اما به یکباره و در شرایطی که بدن خیلی خوبی برای مسابقه داشتم، همه چیز به هم ریخت.» تفتیان ادامه می‌دهد: «دو هفته قبل از المپیک که روزهای بسیار حیاتی است، تمرین نکردم و مشغول درمان کرونا بودم. دکتر اردیبهشت خیلی کمکم کرد. تا آخرین روزها قبل از سفر استرس این را داشتم که تست من منفی می‌شود که بتوانم در المپیک حاضر شوم یا نه. رکوردهایم خوب بود و خودم را در فینال المپیک می‌دیدم. با توجه به اینکه دو هفته تمرین نکردم، به نظرم ۱۰ ثانیه و ۱۹ صدم ثانیه رکورد بدی نیست.»

سریع‌ترین دونده ایران حرف‌هایش را اینطور ادامه می‌دهد: «البته الان بیشتر حسرت می‌خورم. وقتی با این بدن ضعیف این رکورد را زدم، حتماً اگر کرونا نمی‌گرفتم، خیلی خوب می‌دویدم. ناراحتم و نمی‌دانم چه بگویم. وقتی به یکباره و هنگام سفر این اتفاق می‌افتد، فقط به یک نتیجه می‌رسم. شاید خواست خدا نبوده که من اینجا عملکردی جز این داشته باشم.»

تفتیان، ناکام در صعود به نیمه نهایی

حسن تفتیان، دونده ۱۰۰ متر ایران در گروه ششم از مرحله مقدماتی به مصاف رقبایش رفت و با رکورد ۱۰ ثانیه و ۱۹ صدم ثانیه، چهارم شد. تفتیان که مدتی قبل در گفت‌وگو با ایران ورزشی گفت شرایط بسیار ایده‌آلی برای حضور در المپیک دارد، ساعت ۲۵/۲۰ دقیقه به وقت محلی، با حریفانی از توگو، ساحل عاج، آفریقای جنوبی، برزیل، انگلستان، زیمبابوه، لیبریا و آنتیگوا باربودا روی خط استارت قرار گرفت اما در پایان با رکورد ۱۰ ثانیه و ۱۹ صدم ثانیه چهارم شد.

در مرحله مقدماتی دو ۱۰۰ متر المپیک، ۶۳ دونده در ۷ گروه با هم به رقابت پرداختند که حسن تفتیان در گروه ششم رقابت کرد. طبق قوانین مسابقات، سه نفر برتر هر گروه به همراه سه نفر سریع‌تر مجموع گروه‌ها به نیمه نهایی صعود کردند که در بین این ۲۴ نفر، جایی برای سریع‌ترین مرد ایران پیدا نشد.

عکس نوشت

نمایی زیبا از مسابقه بانوی درخشان ایران در مسابقات قایقرانی

خداحافظی آبرومندانه بسکتبال با المپیک

کاپیتان صمد و شاید آخرین مسابقه با پیراهن تیم ملی

نجمه خدمتی و گلایه از نبود امکانات برای حضور درخشان در المپیک

کرم زاده و نشانه گیرهایی که به هدف نخورد

آقای آلکنو و روزهای سخت المپیک

نمایی زیبا از کاپیتان معروف شاید در آخرین المپیک